

простотѣ-тѣ; люби славѣ-тѣ, но не забравя и своя послѣ дѣлѣ.“ Іосифъ ся грыжилъ за счастіе-то и просвѣ- р. хр. щеніе-то на свои-тѣ подданици. Той былъ вѣро- терпимъ и ся старалъ да истреби отъ народа суевѣ- ріе-то; той уничтожилъ излишны-тѣ монастыри, а оставилъ само оныя, въ кои-то имало училища и умножилъ число-то на богоугодны-тѣ заведенія. Той прекъсналъ смѣртно-то наказаніе; но при това запо- вѣдалъ строго да сѣдятъ престѣпници-тѣ, отъ какво званіе и да сѣ были тѣи отъ знаменито или просто. Той ся трудилъ да въведе едны-тѣ и сѣщы-тѣ зако- ны и Нѣмскыя языкъ у всичкы-тѣ свои области, кои-то были населены съ различни народы. Нѣмци, Сла- вяны, Маджяры, Оландезы. Мнозина не были задо- волни съ тыя нововведенія и противилися Іосифу, така, что-то той былъ принужденъ много нѣчта да измѣни и да ги остави какво-то что были и на- прѣдъ. Това го огорчило, зато и неможялъ подирѣ това дѣлго да живѣе.

Въ сѣщо время, кога-то Пруссія ставала сил- но господарство, съсѣдна-та ней държавя — Поль- ця ослабѣвала. Нигдѣ нѣмало толко безпорядъци; колко-то въ Польшѣ. Краль-тѣ тамъ нѣмалъ почти никаквѣ власть; само дворяни-тѣ, кои-то были мно- го въ тѣхъ странѣ, правили что-то щали. Мнозина отъ тѣхъ живѣяли по свои-тѣ богаты помѣстія (спа- илѣци) богато и раскошно и угиѣтавали земледѣ- лци-тѣ. Тѣи правили законы и избирали кралево. Отъ това произлазили распри, кои-то довели гос- подарство-то въ разстройство. Това разстройство ся още повече умножило, кога-то ся породили въ Польшѣ религіозны-тѣ партіи, католическа и про- тестантска, и най-послѣ дошло до междоусобнѣ войнѣ, така, что-то чюждостранни-тѣ господарства были принуждены да ся помѣшѣтъ въ дѣла-та Поль- скы. И така Руссія, Австрія и Пруссія проводили 1773 войскѣ въ Польшѣ за да умирать Поляци-тѣ; но